



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 41. Sacræ Facultatis Theologicæ Parisiensis censura contra aliam thesin
de Anima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

„terna felicitas, ob culpam, quam com- Sæc. XVIII.
 „missuri fuissent, si vita suppeditavisset, A. C. 1733.
 „relinqui in massa perditionis, falsa est,
 „temeraria, contraria doctrinæ sancti
 „Augustini, erronea & ex parte Semi-
 „pelagianismum renovans, quatenus
 „vero propositionis auctor contendit
 „doctrinam in dicta propositione con-
 „tentam in sola Pelagianorum & Se-
 „mipelagianorum opinione fuisse a
 „S. Augustino repudiatam: declarat
 „eadem S. F. istam propositionem fal-
 „sam esse, S. Doctori injuriosam & ab
 „ejus principiis omnino alienam, ne-
 „que Sacra Facultas intendit appro-
 „bare alias propositiones, quæ in dictis
 „Thesibus leguntur.

*Signatum de Lestang, Pro-
 Decanus.*

§. XLI.

*Sacræ Facultatis Censura contra a-
 liam Thesin de anima.*

Die prima Martii Andreas Magister
 Lestang Pro - Decanus & comi-
 tiorum Præses aliam Thesin Medicam
 denunciabat, in qua hæc agitabatur
 quæstio: *An a functionum integritate,
 mentis sanitas?* Hæc propositio in pu-
 blica Facultatis Medicæ disputatione
 die octava Januarii propugnabatur
 Præ-

Sæc. XVIII. Præsides de L'Epine Doctore, ac
 A. C. 1733. cultatis Medicæ Parisiensis Re-

Ad examinandam hanc thesin &
 ductas inde plurimas propositiones
 minabantur quidem plures Magi
 quos inter tamen gravis exorta
 contentio, ad quam tollendam Sp
 cus nil opportunius esse censeb
 quam si omnes Deputati pro suo
 Facultatem studio semel & iterum
 Facultatis ædibus convenirent, ea
 re acturi. Spondit vero Syndic
 se interim curaturum, ut hæc the
 singulis Deputatis distribuere
 scriptotenus denuntiatae tradere
 propositiones: Annuit Facultas
 Magistrum Peyroux Carmelitam
 navit, ut Barrini absentis Depu
 vices ageret: die autem quarta
 vembris Magister de Targny senior
 Deputatis in comitiis exposuit:
 „unanimem fuisse doctorum Depu
 „torum circa istud negotium senten
 „tiam: eorum vero majorem partem
 „censuisse thesim Medicam a Sa
 „Facultate minime probari posse,
 „esse improbandam ob nonnullas
 „propositiones ambiguas, obscuras &
 „nus accuratas, quæ separatæ &
 „junctæ ab assertionibus suspicio
 „injicerent, auctorem Theleos
 „problematis loco quaestionem de anima

„mortalitate proposuisse. Cæterum vi-
 „sum non fuisse in eadem thesi asser-
 „tiones contineri, quæ re ipsa verbis a-
 „pertis vel impugnent istud dogma
 „Catholicum, vel illud etiam revocent
 „in dubium; quapropter eosdem De-
 „putatos non censuisse operæ pretium
 „esse, ut thesi censura inureretur, suf-
 „ficere vero si a Sacra Facultate im-
 „probaretur, atque in commentariis
 „ejus inscriberetur expositio auctoris
 „Theseos prout continetur in epistola
 „quam ipse typis editam publici juris
 „fecit.,

„His auditis Syndicus die decima
 „quarta Novembris aiebat, dolere se
 „plurimum, quod audiri non potuif-
 „set in præcedentibus comitiis. Videri
 „sibi facile adduci posse ad concor-
 „diam Deputatos, qui circa duo præ-
 „cipue capita inter se conveniebant,
 „alterum parcendum personæ, alterum
 „improbendam esse thesim a Sacra
 „facultate, si nempe talis idea con-
 „clusionis a Sacra Facultate ferendæ
 „fuiisset proposita, in qua sic suam men-
 „tem declarasset Sacer Ordo.

Postea prælegebatur Rectoris de
 Epine epistola, quam ipse typis e-
 ditam in vulgus spargebat. Erat au-
 tem illius tenor sequens:

„Non

Sæc. XVIII.
 A. C. 1733.

Sæc. XVIII.

A. C. 1733.

„ Non sine summa admiratione
 „ cepi sparfos contra me rumores
 „ thesin a me expositam, & sub
 „ præsidio die octava Januarii hoc
 „ propugnata, cui titulus: *An*
 „ *tionum integritate mentis Janitas?*
 „ tristius Viro in honestate & religio
 „ quæ duo a se invicem sejungi
 „ posse existimo, educato accidere
 „ est, quam si ex mera suspicione
 „ fidei integritatem in fama sua
 „ trimentum patitur, eapropter
 „ nium hominum infelicissimus esse
 „ nisi considerem in æquitate eor
 „ qui causæ merita dijudicando
 „ sunt, quosque, nime mea fallacia
 „ nia, de puritate, & doctrinæ
 „ orthodoxia persuasos fore spero.
 „ accusationum capita, quæ mihi
 „ ponuntur, sunt præcipue duo
 „ ejusmodi selegisse argumentum,
 „ me induceret in necessitatem
 „ rendi de anima, de ejus essentia
 „ de illis operationibus. II. Ne
 „ problema animæ spiritualitatem,
 „ mortalitatemque exposuisse.

„ Ad primum respondeo, E
 „ materiam sine ullius offensione
 „ usque in nostris Scholis ceu par
 „ Physiologiæ præcipuam fuisse pet
 „ ctatam, & quidem sub variis qu

„tionibus v. g. *an mens sana in corpore*
 „*sano, an principium facultatum sit ani-*
 „*ma &c.*

Sæc. XVIII.
 A. C. 1733.

„Præter ipsam vero materiæ di-
 „gnitatem insuper me ad seligendum
 „hoc argumentum pertraxit particu-
 „laris ratio; multis enim persuasum
 „est, quod omnes morbi, qui variis
 „modis caput perturbant, & liberta-
 „tem auferunt, sint morbi reipsa men-
 „tem inficientes, proin et si ceteræ cor-
 „poris functiones in bono sint statu,
 „medicina nil operari valeat. Ex hoc
 „errore provenit, quod mente capti
 „omni ævo fuerint inclusi, quin eo-
 „rum affines pro recuperanda eorum
 „sanitate vel minimum applicari cura-
 „rint. Tristia hæc fata me excita-
 „runt, ut humano generi adeo noci-
 „vum errorem impugnarem, atque o-
 „stenderem, quod ejusmodi infirmita-
 „tes, quæ in ipsa anima sedem fixisse
 „creduntur, duntaxat in corporis or-
 „ganis ceteroquin bene dispositis hæ-
 „reant, proin in hoc sensu titulus meæ
 „thesis: *An a functionum integritate men-*
 „*tis sanitas? intelligendus sit.*„

„Ad probandum igitur, quod exi-
 „stimatæ intellectus perturbationes sint
 „nil nisi veræ internarum Corporis par-
 „tium indispositiones, pro certis prin-
 „cipiis statui, quod anima non sit
 „capax

Sæc. XVII. „capax pati ejusmodi alterationem
 A. C. 1733. „quales materia per corruptionem patitur,

„titur, quod disertis hisce verbis expressit,
 „pressi linea 34. Coroll. 4. p. 3. *Num
 aeris constitutio potest aliquid in substantia
 cogitantem? Num terræ venenati halitus
 valebunt eam corrumpere? Absit.*

„Hæc propositio necessario sequitur
 „tur ex Assertione, quæ legitur in
 „primo meo Corollario circa naturam
 „Animæ. Ita ejus essentiam exprimitur
 „mere, eamque ab essentia Corporis
 „distinguere fatetur in definitione Virescentiæ,
 „dicens: *Communio est rei extensæ, immobilitatis,
 bilis, quæ occupat spatium, quæ mutat
 inde locum, cum substantia, quæ nullius
 loci est capax, quæ proinde sedem mutat
 quit, & tamen quocumque volueris, transvolat.*

Sola hæc assertio jam me satis
 „perque vindicaret contra secundam
 „objectionem; est enim decisiva, non
 „latenus æquivoca, & extra omnem
 „dubium posita: nihilominus negotium
 „tium mihi facessere volunt ob hæc
 „verba primi Corollarii: *Num extensæ
 & solidæ gaudeat trina dimensione,
 ganti, non esse corpoream difficulter
 baveris: At corpoream esse longe diffi-
 lius demonstraveris. Duo autem hic nota
 velim. I. Hic non agi nisi de argu-
 „mentis Philosophicis. II. Hanc pro-*
 „positio-

„positionem non esse *assertivam*; quippe Sæc. XVIII.
 „comparavi duntaxat duas propositio- A. C. 1733.
 „nes contrarias, & priusquam verum
 „darem responsum, id, quod magis
 „probabile est, propono, simulque
 „observo, quod si una ex parte imma-
 „terialitas animæ difficulter probatur,
 „longe difficilius sit ejus materialita-
 „tem demonstrare: dubium ergo hic
 „duntaxat expono, postea autem re-
 „solvo, aut saltem clarius mentem
 „meam explico, dum alibi dico (id
 „nempe est vera *assertio*) quod anima
 „sit ejusmodi *substantia cogitans*, quæ
 „nullo loco confringi potest, & in
 „quam aeris dispositio dominari ne-
 „quit, inde autem manifesto sequitur,
 „quod sit spiritualis, proin longe a me
 „absit, quod asseram, probari non
 „posse, quod ipius affirmo, & quod
 „tanquam absolute certum adstruo.,
 „Quantum vero ad immortalita-
 „tem animæ, verum quidem est, me
 „dixisse de Platone: *concupivit potius,*
 „*quam demonstravit.* Ast num Religioni
 „satisfacere posset demonstratio, quam
 „Plato de immortalitate animæ fecisse
 „existimat, inquit, quod anima,
 „quæ ex se ipsa causa est motus sui,
 „nunquam perire possit, Magis ad veræ
 „Religionis principia illustris hic Phi-
 „losophus accessit in suo *Timæo*, dum
Hist. Eccles. Tom. LXXIV. P „ait,

Sæc. XVIII. „ait, quod sola supremi Numinis

A. C. 1733. „luntas omnibus entibus intellige

„bus immortalitatem tribuerit.

„Allatis adeo manifestis vindic

„si quis adhuc contendere velit, qu

„animæ spiritualitatem in proposito

„mea: Num extensa &c. problema

„loco proposuerim, non modo reip

„sed & detestor hanc opinionem, qu

„mihi imputatur, & ab æquitate

„dicum meorum efflagito, ut ob

„vent, hanc opinionem disertis ver

„destrui per has duas assertiones:

„stantia cogitans, & nullius loci cog

„Quamvis ergo haud dubitem,

„sertiones meas infestam adeo inte

„pretationem non fuisse promer

„dolerem tamen vehementer, si

„ejusmodi interpretationem ansam

„dissem, & quantumcunque de

„mei integritate, & mentis meæ

„tate persuasus sim, me tamen reu

„profiterer, si de hæresis suspicio

„ex verbis meis convinci possem:

„stimonio autem meæ conscientiae

„tus sum, me nihil unquam cogita

„aut scripsisse, Ecclesie Catholice

„Apostolico - Romanæ doctrinis

„trarium, utpote in cujus gremio

„vere & mori desidero &c.

„Perlecta hac epistola Sacra Pa

„cultas sequens tulit Judicium; Equ

„de

„dem hic Doctor testatur, alienum esse se
 a doctrina perversa & impia, quæ vel im-
 pugnaret immortalitatem animæ non secus
 ac si hominum animæ simul cum corporibus
 interirent: vel hanc quæstionem tanquam
 dubiam & incertam sineret in utramque
 partem agitari, hinc propter fidei suæ de-
 clarationem, quam in hac eadem epistola
 facit, ejus personam intactam Facultas re-
 linquit. Verum attendendo ad contextum
 Theos prout jacet & legitur, prædictam
 Thesim Medicam vehementer improbat ob
 plurimas propositiones captiosas, tamerario
 ausu insertas, & suspicionem legentibus
 injicientes in hac thesi proponi problematis
 loco quæstionem de animæ immortalitate.

Improbat pariter eadem Facultas hocce
 principium in eadem thesi contentum; lo-
 quendum ut multi, sentiendum ut
 pauci quod proponitur, & traditur ex-
 pressis verbis ut utilis vitæ regula, quæ sem-
 per præsto esse debet cuicumque, qui sapere
 vult &c. ex quo abusus horrendi in praxi
 sequerentur.

Pronuntiata hac Facultatis senten-
 tia Syndicus exposuit, se recepisse Re-
 gis epistolam, qua vetitum, ne circa
 hoc negotium ulterior fieret delibera-
 tio, quocirca Facultas nil aliud agen-
 dum censuit, nisi ut tam Regis, quam
 hujus Doctoris epistola in commentaria
 Facultatis referrentur.

P 2

§. XLII.

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.